

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 5

NOVEMBER 1947

3. AARG.

Turen til Holland

(fortsat)

Eftermiddagen blev tilbragt med Hvile paa Værelserne efter en let Frokost og en Kop Eftermiddagsthe, og saa var vi klar for Aftenens Dyst.

Da vi havde hørt en Del om det elektriske Lys' Virkning paa Synet hos forskellige Spillere, havde vi faaet det arrangeret saadan, at vi kunde gaa paa Banen 10 Min. før Kampen for at vænne os til det, men jeg kan paa Spillernes Vegne sige, at det var ganske overflødig, for vi var alle enige om, at meget bedre Belysning end dette vilde det være vanskeligt at lave.

Kampen blev spillet i et forrygende Tempo, og vi kom bagud i første Halvleg 0—1, for derefter i anden Halvleg at udspille »Blauw-Wit«, der imidlertid var meget stærkere end i København. Erling scorede 2 og John 1 Maal, saaledes at Slutresultatet blev 3—1. Med kammeratligt Samvær med vore Værter sluttede denne Dag.

Onsdag tog vi med en Bus nordpaa til Zuiderseen, hvor vi sejlede ud og besøgte den lille Ø Marken, en yndet Turistattraktion, hvor hele Øens Befolkning stadig klæder sig i deres kendte Dragter og gaar rundt i de karakteristiske Træsko. Derfra sejlede vi til Volendam, et andet Udflugtssted af samme Karakter, og her blev hele Selskabet fotograferet i Egnens Dragt og Byens Forretninger raseret for Souvenirs. Om Aftenen var vi atter »Blauw-Wit«s Gæster til Middag i en

fornem Restaurant i Baarn, ca. 30 km udenfor Amsterdam. Restaurantens Navn var »Astoria« og var raffineret elegant med illumineret Have omkring og en hyggelig Bar, hvor vi startede Middagen med et Par drinks. Middagsbordet var pyntet som et stort Dannebrogflag i røde og hvide Blomster og vakte udelt Begejstring. Maden var glimrende, og under Middagen underholdt Restaurantens Orkester os med dansk Musik. Kl. 12 sluttede denne herlige Aften, og vi rullede mod Amsterdam i vores Bus, medens vi sang vort Hjemlands kendte Sange.

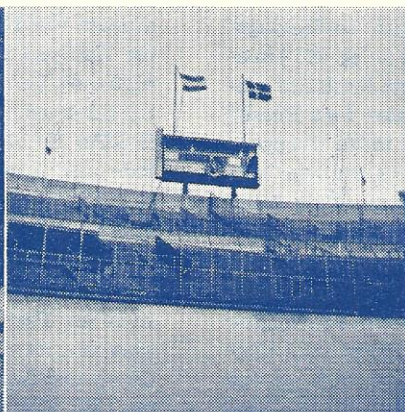
Torsdag Formiddag blev brugt til en herlig Sejl- tur rundt i Byens gamle og nye Kanaler og endte ude i den store Verdenshavn, hvor Skibe fra Alverdens forskellige Nationer lossede eller lastede, og hvor Interessen især fangedes af et stort Hangarskib og en Hvalfanger.

Efter en let Frokost paa Hotellet, fik vi en Time til at »shoppe« i, og Resten af Eftermiddagen blev tilbragt i Ro paa Værelserne, indtil vi Kl. 17 startede i Bus til Haag, hvor vi skulde møde Hollands B-Landshold.

I Haag fik vi set Fredspaladset og kørte forbi et Kvarter af Byen, der var sønderbombet, og hvor der paa ½ Time var blevet dræbt 6000 Mennesker, men det var intet i Sammenligning med Rotterdam, hvor Tyskerne ved deres Bombardement d.

Kaj Christiansen, Skousen og Maarleveld i Volendam.

Det olympiske Stadion i Amsterdam.

Georg Hansen og Formanden stiger til »Bus«.

Holdet paa det olympiske Stadion.

10. Maj 1940 dræbte ca. 36.000 af Byens Indbyggere.

Banen i Haag var slet ikke paa Højde med Amsterdams, hverken med Hensyn til Størrelse eller Lysforhold. Da Kampen begyndte Kl. 20 var den fyldt til Bristepunktet, hvilket vil sige ca. 16.000 Tilskuere, og mange maatte blive udenfor. Kampen blev ligesom i Amsterdam ført i et rivende Tempo, og i 1. Halvleg blev Forsvaret Gang paa Gang sat paa haarde Prøver, og Hollænderne førte ogsaa her ved Pausen med 1—0. Vore half-backs og inner-wings kunde ikke rigtig faa Føling med hinanden paa Grund af det haarde Tempo. Men det kom i 2. Halvleg, hvor vi med hurtige Kombinationer og levende Positionsspil fik udlignet til 1—1. Kort efter laa Bolden atter i det hollandske Maal, men endnu engang kom Hollænderne igen og fik udlignet til 2—2 paa et lidt heldigt Maal. Men fra det Øjeblik var der kun eet Hold paa Banen, og det var »Frem«, og den sidste ½ Time spillede vi det Spil, som vi kan spille det, men som vi desværre altfor sjældent viser hjemme.

Vi scorede endnu 2 Gange, og Facit blev altsaa 4—2, og Publikum, som tiljubede deres egne indtil det stod 2—2, maatte tilsidst overgive sig, og sparede heller ikke paa Bifaldet for vore Gutter. Maalscorere var: Erling 3 og John 1. Efter Kampen fik vi Aftensmad med »Blauw-Wit«s Ledere, og Turen gik derefter atter til Amsterdam med Bus.

Fredag Morgen startede vi saa paa en Heldags-tur til Slagmarkerne ved Arnhem og Nijmegen. Det var der, hvor Englænderne landsatte omkring 6000 Mand Faldskærmssoldater i et Forsøg paa at holde Broerne over Rhinen, indtil Tropperne paa Jorden naaede frem til dem (de var kun ca. 30 km fra Floden), men de naaede aldrig frem, og i 2—3 Døgn blev disse 6000 Mand overdænget med alle Kalibre Skyts, baade fra Luften og Jordens 4 Verdenshjørner af rasende Tyskere, indtil de udmattede og stærkt decimerede maatte opgive Broerne igen. Det var maaske Krigens mest dramatiske Situation, der her blev udspillet, og var Planen lykkedes, var Krigens sikkert allerede blevet afgjort i Efteraaret 1944. Men disse 6000 Mand var forladt af alt Held og af Guderne, og den

overmenneskelige Kamp, hvoraf ikke mange slap levende igennem, vil staa som et af de mest ufor-glemmelige Minder om heltemodig Indsats. Det er klart, at hele Terrænet bar voldsomme Spor af de desperate Kampe, men Opbygningen var dog allerede i fuld Gang. I en lille By Zaal, som passeredes paa Vejen, saa vi den Kro, hvor Tyskerne overgav sig til Slut, og en Inskription vil til sene Tider være Mindet herom.

Om Aftenen var der Afskedsmiddag med »Blauw-Wit«s Bestyrelse, og her fik Langvold overrakt en kostbar hollandsk Platte i Delft-Porcelæn som et synligt Minde om Turen.

Lørdag var Afskedens Dag, og det var med Vemod, vi vinkede Farvel til vore hollandske Venner, som fulgte os paa Banegaarden. Og saa gik Rejsen atter gennem Tyskland nordpaa til Flensborg, hvor vi skulde spille den sidste Kamp. Vi ankom Kl. 0,30, og i Nattens Mulm og Mørke (der er ingen Gadebelysning i Tyskland) blev vi saa af vore Kvarterværter ført rundt til de forskellige Kvarterer. Næste Formiddag samledes vi paa Durborgskolen, hvor vi besaa de smukke Lokalteter og nød Udsigten over Flensborg Fjord til Danmark, og derefter var vi henne og bese Banen, hvor vi skulde spille, og hvor der netop spilledes en Haandboldkamp.

Banen var under al Kritik, uden Græs og meget ujævn og haard, ja — det var faktisk en Grusgrav. Flensborg har et dejligt stort Stadion med Plads til 35.000 Tilskuere, men det havde Tyskerne belagt til et Stævne, d. v. s. de aflyste Stævnet, da de var klare over, at de ikke kunde konkurrere med Dansk Gymnastikforening, som vore Modstandere hed, men først saa sent, at Kampen ikke kunde flyttes.

Kampen begyndte Kl. 17 med en Velkomsttale af Flensborgs Overborgmester Møller og »Der er et yndigt Land«, og de ca. 12.000 Tilskuere stod pænt Ret, men sang ikke meget med. Kampen blev ikke meget »Kamp«, for vi behøvede ikke at overanstrenge os, men scorede dog 4 gode Maal i første Halvleg. I 2. Halvleg scorede Flensborg straks, og Kampen gled roligt og stille hen, indtil vi til sidst strammede os lidt op og sluttede af med endnu to gode Maal. 6—1 blev Facit, og Maalscorere var John, Erling og Pløger med 2 hver. Efter Kampen var der Fællesspisning paa »Harmonien«, og her fik Langvold atter overrakt en Gave til Klubben, en smuk Bronzeplade forestillende D.G.F.s Emblem paa en Træplade. Aftenen sluttede med kammeratligt Samvær, og hvor man fik et Førstehaands Referat af Sydslesvigernes haarde Kamp mod Tyskerne.

Mandag Morgen gik saa Turen pr. Bus til Grænsen ved Krusaa, og efter at have passeret Tolden, hvor et Par Stykker af os blev lidt slukørede, blev vi kørt til Stationen i Padborg, hvor en dansk Øl og en Kop Kaffe igen lod sig smage. Med Tøget gik det videre til Kolding, hvor et rigtigt dansk Smørrebrødsbord blev raseret under Jubel. Eftermiddagen blev tilbragt paa forskellige Maade

i Byen, og Kl. 18 spiste vi en dejlig Middag, hvor Langvold takkede os for vor gode Indsats. Kl. 19,20 gik det saa mod København med Lyntoget, og paa Hovedbanen var der rørende Gensynsglæde, og efter at have takket af skyndte man sig hjem, medens Snakken gik om Turens mange dejlige Oplevelser.

Der kunde have været skrevet meget mere om Turen, men der skal ogsaa være Plads til andet i Medlemsbladet, men jeg haaber, at Medlemmerne har faaet lidt Fornøjelse af at læse om den. Vi, der var med, har i hvert Fald et Minde for Livet. Og jeg vil slutte med en lille Bøn til Bestyrelsen, og det er, at de Billeder, som Henri Olsen og Gronemann tog paa Turen, maatte blive samlet i et Album, saaledes at man altid havde det at se paa, naar Talen falder paa: Kan du huske, da vi var i Holland.

Holger Olsen.

Vi har modtaget:

Sparket ud af Banen

Det meste af Femtehold gaar over i Avlen.

Spilleudvalgets Beslutning om ikke at anmelde Femtehold i den løbende Turnering er Aarsagen til denne Artikel.

Til at begynde med synes jeg, det er korrekt at fortælle dette Holdts Historie, der altsaa er blevet saa kortvarig som en femaarig Periode er.

I Sommeren 1942 kom **Søren Gamst** til mig med et Forslag, der gik ud paa, at vi gamle 1. Holdspillere skulde danne Stammen paa et selvstændigt Hold og deltage i Turneringen, hvor Styrelsen fandt for godt. Forslaget vakte stor Glæde hos de »Aftraadte«, og 3. Hold 1942—43 var dannet. Første Aar deltog jeg desværre ikke, da Spilleudvalget bad mig være Anfører for det dengang saa unge 2. Hold.

Af den Grund nød jeg adskillige Skoser, der i Forbifarten blev sendt mig af andre »Aftraadte«, der mente, at jeg havde svigtet dem. Næste Aar var jeg dog at finde mellem Veteranerne paa 3. Hold.

Holdet, der vandt Turneringerne begge disse næste Aar, blev nu af Styrelsen bedt om at fortrække til Pladsen som Femtehold, da vi hemmede de unge Spillers Udvikling. Dette Argument var saare naturligt, og vi gled gerne ned som Femtehold, som vi, for at sige det med Femteholdssproget, lige saa naturligt vandt tre Aar i Træk.

Stor var derfor vor Sorg ved den sidste Bægerfest, da vi erfarede, at vi »gamle« ikke var at finde paa den nye Turneringsplan. Straks ved Bægerfesten tog nogle af de nu definitivt »Aftraadte« til Orde. Adskillige ironiske Bemærkninger maatte Styrelsen staa for, men det var en Festaften, og alt opfattedes spøgefuldt.

Nu maa vi »gamle« dog bede Styrelsen ændre Synspunktet, vi gaar nemlig nu under Mottoet: Spørg til Side, Sagen er for os ramme Alvor, baade for os, som det gaar ud over, og set i en større Sammenhæng. For hvem har, naar alt kommer til alt, mest Brug for Idrætten, den 20 aarige Yngling eller Manden paa 40, som er nødt til at gøre et virkeligt Stykke Arbejde for at holde sig i Form.

Status for os kasserede er altsaa den sørgelige, at hvis vi ikke har Leder- eller Instruktørtalent,

er der kun eet tilbage for os »at gaa over i Avlen«, i Fald vi da endnu vil gøre et Stykke Arbejde for vor gamle Klub.

A og B.

P. S. Jeg erfarer nu, at Spilleudvalget efter fornylig at have sat Hold havde 25 — fem og tyve — Spillere i Overskud. Ordningen er altsaa komplet meningsløs.

Kære A og B.

Jeg skal gerne forklare dig, hvor »meningsløs« »Ordningen« er, og fremsætte mit og Spilleudvalgets Syn paa Problemet.

1. er **Femteholds** Historie ikke saa kortvarig, som de fem Aar du nævner. Der har været 5. Hold i Turneringen i hvert Fald fra Begyndelsen af 30-erne, og de har vel lige saa god Ret til at blive nævnt i en eventuel »Nekrolog«, selvom deres Indsats ikke var helt saa »glorværdig« som de sidste 3 Aars 5. Hold. De havde vel ogsaa Glæde af deres »Motionsspil« og opnaaede ogsaa pæne Resultater — ja, selv en 1. Plads i Turneringen 1941—42.

2. er Udtrykket »selvstændigt Hold«, som du bruger om 3. Hold i Perioden 1942—44, i Forbindelse med den anden Grund, som du ogsaa rigtigt nævner (Hemningen af de unge Spillere) netop Grundene til, at Spilleudvalget bad de »Gamle« om at fortrække til 5. Hold. For Holdet var netop saa selvstændigt, for ikke at bruge et andet Ord med »selv«, at det ikke altid accepterede Spilleudvalgets unge Substitutter, naar en af de »Gamle« var forhindret i at optræde. Disse Substitutter passede jo ikke altid ind i Holdets specielle Stil- og navnlig »Tone« art, og maatte undertiden »døje« ikke saa lidt. Det blev ogsaa Aarsag til en hel Del Kritik blandt de unge — og ikke uberettiget, — for en Del af dem maatte jo blive paa 4. Hold, skønt reelt hørende hjemme paa et 3. Hold. Jeg indrømmer min Andel i den Fejl, at Spilleudvalget, i de to Aar det stod paa, saa igennem Fingre med denne Trafik, og jeg maatte selv »nyde« mange Skoser dengang, da jeg hævdede det urimelige i dette »faste gamle 3. Hold«. Men det blev altsaa stoppet, og jeg er naturligvis glad for, at du i Dag giver mig Ret, og jeg undskylder os (Spilleudvalget) med, at det dengang maaske var en lille Smule blændet af det straalende Sammenhold paa Holdet og de flotte Resultater, det naaede.

3. kommer vi til Kernen i det hele, at Femtehold ikke eksisterer i Dag, men Grunden er **ene og alene, at der ikke er Spillere nok til at gennemføre en Sæson** med fem Hold paa en Maade, som vi kan være bekendt overfor vore Modstandere.

Og for at gøre en kort Historie lang skal jeg redegøre for hele »Sagen«s Udvikling. Anmeldelsen af Hold til Turneringerne sker i Juni, og da Spilleudvalget paa dette Tidspunkt gjorde Status over Spillermaterialet til den kommende Sæson, viste det sig, at der i Kartoteket var ca. 60 Spillere med Licens, deriblandt 3 Spilleudvalgsmedlemmer (old boys), 3 Soldater og 4 Instruktører, altsaa Folk man ikke kunde regne med, naar de havde anden »Tjeneste«. Dertil kom saa en 3—4 Stykker, som man havde Lov til at afskrive af andre Grunde, f. Eks Pauli. Saa saa vi paa Materialet fra Ynglingeafdelingen, og her var 18—20 oprykkende Ynglinge, og en Konference med Lederen af denne Afdeling gav til Resultat, at man derfra kunde regne med, at en 6—7 Stykker vilde fortsætte med at spille Bold som Seniores (det nøjagtige Tal blev 6), og sammen med en forventet Tilgang af nye Medlemmer vilde vi i bedste Fald komme op paa ca. 65.

I de sidste 3—4 Sæsoner har 4. Hold til ca. ¼ af deres Kampe været ufuldtalligt eller ikke engang nok til at gennemføre sine Kampe, ja 5. Hold har

ogsaa i et Par Tilfælde maattet spille med 10 Mand, og i sidste Sæson var det komplet umuligt i Maj og Juni, de bedste Maaneder, overhovedet at stille et 4. Hold, saaledes at der maatte meldes Afbud paa Forhaand til de sidste 3 Kampe i Turneringen. Og naar man saa tager i Betragtning, at vi i disse Sæsoner havde 75—80 Mand med Licens uden at kunne gennemføre dem paa en forsvarlig Maade, ja, saa er det vanskeligt med nogen som helst Vægt at bebrejde Spilleudvalget, at det i Aar nøjedes med fire Hold.

Og at det gaar ud over Femtehold, kære A og B, er saare naturligt, da man **ikke kan anmelde Femtehold, naar man ikke anmelder Fjerdehold**, og lad os tænke Tanken til Ende, dersom vi havde anmeldt fem Hold og havde været nødsaget til at trække et Hold paa Grund af manglende Spillermateriale, saa havde det været **Femtehold som det lavest rangerende Hold, der skulde afmeldes**.

Selvfølgelig er »Ordnningen« ikke permanent. Dersom der til næste Sæson skulde vise sig at være Spillere nok til at gennemføre en Turnering paa betryggende Maade med fem Hold, — ja, saa anmelder vi fem Hold til Turneringen. Men jeg kan sige dig, at Spilleudvalget ikke vil ind paa den Praksis igen, at det, som det i de sidste 3—4 Aar Gang paa Gang skete, maatte tilsige Folk til Fjerdehold, som man overhovedet ikke havde set til Træning, og om hvem man vidste, at de sikkert ikke mødte til Kampene. Det er nedværdigende for Klubben, og det er Vilkaar for Spilleudvalget, som vi i hvert Fald ikke vil arbejde under.

Derfor skal de »Gamle« ikke »sparkes« ud af Banen. Der er jo stadig rig Lejlighed til Træning, og der kunde sikkert ogsaa arrangeres nogle Privatkampe med de andre Klubbers old boys, men de »Gamle« maa ogsaa gøre en lille Smule selv. Hvordan med min foreslaaede Lørdagstræning, som jeg havde tænkt mig som Anledning til at snakke om eventuelle Arrangementer? Det var en kolossal Masse, der mødte frem!

4. er Status for de »kasserede«, at Klubben er i stadig Nød baade for Instruktører til Yngre Afdeling og Ledertalenter, der vil gøre et Arbejde. Og dér er et Job for de »Gamle«, ikke alene fordi det **kan** være baade et interessant og morsomt Job, men maaske ogsaa for at tilbagebetale lidt af den Gæld, som vi til syvende og sidst alle inderst inde alligevel synes, at vi har til vor gamle Klub, uden at jeg derfor underkender Avlen! Den kan vi vel heller ikke undvære!

Skousen.

Din lille Efterskrift havde jeg nær glemt, men det er nok muligt, at der var 25 Spillere i Overskud, Klubben har jo omkring 300 aktive Seniores, men Spilleudvalget har **ikke** set noget til dem til Træning og maatte forleden, da old boys spillede mod O. B., bruge et Par Stykker af jer Dagen før til en Fjerdeholdskamp for at være nok til fem Hold.

S.

Træneren paa Sidelinien

Under denne Overskrift har Poul Mertins i Medlemsbladets Oktober Nummer et Indlæg, hvori han slaar til Lyd for Afskaffelse af den raabende og dirigerende Træner.

Selv om jeg **stort set** er enig med P. M., kan jeg ikke lade være med at uddybe Emnet og give mit Besyv med i denne Sag.

P. M. begynder med at sige, at alt for mange Trænere har den Idé, at Drengene i **de yngre Afdelinger** ikke kan spille deres Kampe uden at blive dirigeret udefra. Det er formentlig en Skrivefejl, idet det omtalte Trænereksemplar, som vi altsaa skulde se at faa udryddet, jo mindst lige saa ofte træffes i Junior- og Ynglingekampe. Det er en kendt Sag, at en Træner kan hyle et Hold til Sejr, og den, der ved ustandselig Raaben hepper sit Hold op til Spil paa Kroppen, og som hele Tiden hyler til Spillerne, hvornaar og til hvem de skal aflevere, har naturligvis helt misforstaaet sin Op-gave. Som P. M. skriver, er det baade forbudt og usportsligt, men sidst og ikke mindst er det kortsynet og absolut forfejlet Politik. Det vil nok give Sejr i adskillige Tilfælde og maaske ogsaa betyde en Turnering, men Drengenes Udvikling og Fantasi hæmmes jo saa ganske afgjort.

Over for denne Yderlighed gaar Mertins imidlertid til den modsatte og siger: Alt bør tilegnes under Træningen — dertil og ikke længere — under Kampene skal man holde sig fuldstændig neutral, og her er det, jeg vil protestere i al Stilfærdighed. Kampene er et vigtigt Led i Drengenes Fodboldopdragelse, og efter min Mening er en fornuftig Vejledning ikke blot paa sin Plads, men endogsaa absolut paakrævet. De tekniske Færdigheder hører Træningen til — men ved adskillige taktiske Manøvrer, f. Eks. i Forsvaret ved Opdækning og ikke mindst ved **Opbakning** er det af Værdi, at Vejledningen eller Kritikken kommer, mens Situationen er frisk. Især synes jeg, det er af Vigtighed i Junior- og Ynglingekampe, hvor Spillerne sættes ind i »3 Backs Systemet«, der jo unægtelig ikke blot er: at trække Centerhalf tilbage.

For et Par Aar siden havde Dommerklubben indkaldt til et Møde mellem Dommere og Ungdomsledere om Træneren paa Sidelinien. Der var her almindelig Enighed om at fordømme »Skraalhallen«, men ogsaa om at tolerere en fornuftig Vejledning. I Spørgsmaalet her er det dog ikke det vigtigste, om en rolig Vejledning tolereres, men om den er gavnlig for Drengenes Udvikling som Boldspillere, og det mener jeg afgjort. Jeg er enig med P. M. i, at de unge skal have Lov til at spille, handle og tænke selv — kort sagt bruge deres Fantasi, men det kan udmærket kombineres med en Vejledning, der efter min Mening maa udstrækkes til Seniortiden, hvor den egentlige Læretid jo skulde høre op, og Vejledningen overtages af Holdets Anfører.

AMAGERBO
BOLIGMONTERING

Telefon Sundby 3276

Konto oprettes

Gælder det **MØBLER**

saa tal med **BINAU**

Amagerbrogade 17

Hj. St. Møllevej ved Amagerbanen

Sluttelig opfordrer P. M. vore egne til at gaa i Spidsen, men her maa vi da vist kunne melde Hus forbi. Mig bekendt findes der ingen hos os, der kan lignedes med omtalte Eksemplar, og naar jeg har grebet Pennen, er det altsaa ikke, fordi jeg har følt mig truffet, men fordi jeg gerne vil slaa til Lyd for »en gylden Middelvej«, erkendende Rigtigheden i det gamle Ord:

For lidt eller for meget fordærver alt.

K. L.

Stockholm kalder

- igen

Ovennævnte Artikel, som var aftrykt i September Nummeret, og som var skrevet udelukkende for at orientere samt advare vore Spillere om, hvad de udsatte sig for, saafremt de trods K.B.U.-Forbudet deltog i Firmakampe, har i Firmaklubbernes officielle Organ »Firmasport« været aftrykt, og til Orientering for vore Læsere skal vi nedenfor citere Kommentarerne hertil:

»Ja, saa mange er Ordene, og der er tilsyneladende stadig nogle, der er saa formastelige, at de tillader sig at dyrke deres Idræt sammen med deres Kammerater fra Arbejdspladsen paa Trods af alle »Forbud« og Gardinprædikener.

Vi kunde tilføje, at der er mange, der blæser det latterlige »Forbud« en høj Hat fuld, derom vidner bl. a. de mange Henvendelser, der Tid efter anden rettes til Unionen — om den eller den Spiller har deltaget i vore Turneringskampe.

Det er for Resten en Henvendelse, som man godt kan spare sig, idet der ikke fra Unionens Side oplyses om, hvilke Spillere der har deltaget paa de forskellige Hold. Det er iøvrigt saare naturligt, idet vi som bekendt ikke har nogen Andel i den daarlige overtænkte Vedtagelse af det uholdbare »Forbud«.

Havde man i Stedet den Gang lyttet til et godt Raad, saa havde man med os truffet en Overenskomst om Deltageberettigelse i Fodbold indenfor Firmaidrætten, og saa havde man ikke, som Hr. Sv. Olsen udtrykker sig, behøvet at staa med »Haaret ned ad Nakken«, fordi man ikke er i Stand til at administrere det, man vedtager.

Der er netop for nogen Tid siden paany fra vor Side rettet en Henvendelse til K. B. U. for at faa truffet en fornuftig Overenskomst, og det vilde sikkert være klog Politik, om man fik revideret den hasarderede Vedtagelse, der i sin Tid blev truffet paa Boldklubben »Victoria«s Foranledning — den synes iøvrigt ikke at have gavnet sin Førkæmper synderligt, at skønne efter dennes Resultater i Turneringen.

Og saa kan vi egentlig godt gaa over til Overskriften i Sv. Olsens Artikel »Stockholm kalder —«, thi netop, hvis man havde brugt sine Øjne i Stockholm, vilde man have opdaget, at man der saa udmærket kan arbejde sammen med den svenske Korporationsidræt, uden at det egentlig synes at have skadet svensk Fodbold.

Der har man endda ingen Skillelinier med Hensyn til Deltageberettigelse, som af os foreslaaet, idet vi absolut ikke er interesserede i at faa de store Kanoner i vore Foreninger. Dem skal vi saa inderlig gerne lade Klubberne beholde i Fred, og saa er der ingen Fare for, at hverken Sv. Olsen eller andre Klubledere kommer til at staa med »Haaret ned ad Nakken« i Fremtiden, og saa gør det heller ikke noget, at ogsaa London kalder en Dag — hvad den forøvrigt allerede har gjort —, naar blot der er truffet en fornuftig Ordning paa Deltageberettigelsen, og hertil er vi som sagt stadig villige«.

Ja, det var en grusom Salve. Som man forstaar paa dette Firmaklubbernes officielle Organ, saa blæser man alle »Forbud« og Gardinprædikener, som man saa smukt udtrykker sig, en lang March. Altsaa rene Ord for Pengene. Til ovennævnte Udgeldelse er kun at sige, at det tager vi os ganske let, for hvis denne Artikel skal være Basis for den Tone, der er eneraadende indenfor Firmasport, ja, saa kan man kun være glade for, at K. B. U. har taget Afstand fra Firmasporten, og saa kan man kun være glad for, at der eksisterer et Forbud.

Endvidere kan man kun finde det ufatteligt, at et officielt Organ i samme Øjeblik man taler om Forhandling, paa det groveste tillader sig at lade haant om, hvad den Union, man skal forhandle med, har vedtaget. Efter en saadan Forsmædigelse kan man daarlige tro andet, en at K. B. U., naar »Forhandlingerne« om kort Tid finder Sted, paa Forhaand har taget sit Standpunkt, og hvad Artiklens Forfatter kalder »et godt Raad« og »en fornuftig Ordning«, det er K. B. U. sikkert ikke i Tvivl om, hvad der menes hermed.

Hele Tonen vidner om indædt Had, men dette er sikkert forstaaeligt, naar man ved, at Firmaklubberne ikke kan faa Lov til at skalte og valte med K. B. U.-Spillerne, som det passer dem. Dog har man allernaadigst givet Afkald paa »de store Kanoner«, dem maa K. B. U. rigtignok gerne beholde, de har aldrig »... haft nogen Interesse???« Ja, man burde egentlig sende en Takkeskrivelse.

Det har aldrig fra K. B. U.-Klubbernes Side været underkendt, at Firmasport har sin store personalemæssige Betydning, **men paa Motionsbasis.** Men der er siden gaaet Konkurrence i Firmasporten, og Turneringsholdene skal gøres saa stærke som muligt paa andres Bekostning. Og hvad det vil sige, ved vi efter Aars Erfaring.

Hvad svensk Korporationsfodbold angaar kan svenske og danske Forhold overhovedet ikke sammenlignes. I Sverige raader man over et stort Materiale, medens Danmark er et lille Land, og hvis

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

Danmark fortsat skal kunne holde Svenskerne Stangen hvad Fodbold angaar, saa maa der fortsat fra de legaliserede Boldklubbens Side i hele Landet, herunder altsaa K. B. U.-Klubberne, sættes alt ind paa nedefra at oplære Drengene og de unge Mennesker i Fodboldspillet's Finesser, og dette maalbevidste Arbejde skal ikke ødelægges eller forstyrres opfeet af en fodboldmæssigt intetsigende Firmasport. Man kan ikke forlange, at Firmasporten skal være opmærksom herpaa, her tænker man kun paa, paa andres Bekostning, at hæve sin egen Standard, og hvem, der skal betale Gildet, det er der vist stadig indenfor K. B. U.-Klubberne ingen, der er i Tvivl om.

Naar disse Linier læses, har K. B. U. efter Opfordring fra Firmaunionen atter drøftet Forbudet, og man maa da haabe, at K. B. U. vil have haft Lejlighed til endnu engang at sætte Tingene paa Plads.

Svend Olsen.

50 AAR

Inspektør ved »Taxa« Georg Hansen er et kendt Medlem indenfor Boldklubben »Frem«. Gennem mange Aar har han trofast mødt op hvergang »Frem« var i Ilden. Han svigtede aldrig og var en hyppig Gæst ved vore Træningsaftener. I Fjor be-
lønnes hans store Interesse for Klubben ved, at han blev indvalgt i Bestyrelsen. Hans store Arbejdskraft kommer Klubben til Gode, og vi, som har haft den store Glæde at have Georg som Ven, ved, at bedre Mand kan ikke faas. Den Sag, han gaar ind for, er i gode Hænder, og hans glimrende Maade at arbejde paa, hans usvigelige Paapasselighed og Ordholdenhed er en Kendsgerning indenfor Klubben.

Georg Hansen

Kære Georg, vi, dine Venner takker dig for de mange gode Timer, vi har tilbragt sammen med dig, og vi haaber, vi endnu mange Aar maa glædes med dit gode Humør og din aldrig svigtende Arbejdskraft for den Klub, du har viet din Interesse.

Vi vil ønske dig mange gode Aar endnu og haabe paa fortsat godt Kammeratskab frem i Tiden. Velkommen i 50-Aars Klubben d. 16. Decbr.

Krølle.

60 AAR

Onsdag d. 10. December fylder vort gamle Medlem Aksel Petersen, »Fin i Kanten«, 60 Aar.

Hvor Tiden dog synes at gaa hurtigt, thi de ældre Medlemmer, der husker Aksel Petersen fra den Gang han spillede paa Klubbens 1. Hold, kan daarlige fatte, at han er 60 Aar.

Aksel Petersen

Aksel Petersen kom ind i Klubben, da den var flyttet til Enghavevej, og han blev omtrent straks sikker Spiller paa Klubbens 1. Hold i Fodbold som højre wing. Han spillede denne Plads paa en let, hurtig og glidende Maade, der gjorde det vanskeligt for Modspillerne at standse ham, og han fik derved Anledning til en Mængde gode og præcise Centeringer. Inden han hørte op med at spille, blev han 2 Gange udtaget til Landsholdet, første Gang i 1911, og gjorde udmærket Fyldest, og paa Klubbens 1. Hold opnaede han ialt nøjagtig **100 Kampe**.

Han fik hurtig Tilnavnet »Fin i Kanten«, ofte forkortet til »Fin«, og det passede udmærket paa ham, thi som wing var han »fin i Kanten«, og da han var Snedker, og hans Arbejde skulde være poleret og fint, ogsaa i Kanten, saa faldt Navnet helt naturligt for ham.

Jeg har aldrig mødt »Fin« i daarligt Humør og aldrig uoplagt til at yde sit bedste paa Spillepladsen.

Ogsaa Cricket spillede han til Tider, selv om han ikke der hørte til de store »Kanonere«.

De ældre Medlemmer, der husker ham fra gammel Tid, og de yngre, hvem han som Inkassator for Klubben præsenterede Klubbens Medlemskort til Betaling, vil sikkert paa hans Fødselsdag have ham i venlig Erindring, og Klubben vil sikkert ogsaa bringe ham sin bedste Lykønskning og Tak for trofast Arbejde.

Louis Østrup.

Vi indbyder Dem til at komme og se vort Udvalg

KØKKENUDSTYR - PORCELÆN - LYSEKRONER

naturligvis uden nogensomhelst Købetvang

**CHR. V
HANSEN**

ISTEDGADE 93-95

CENTR. 16750

SENIORES

Et Resume over Afdelingens Resultater i den forløbne Maaned og den øjeblikkelige Standard er denne Gang noget lettere end sidst.

1. Holds Præstationer har vel nok været paa Højde med, hvad vi venter og ved, de kan præstere. Samtidig har de vist, at det gode Spil i enkelte tidligere Kampe, ikke har været noget isoleret Fænomen. Konditionen er i Orden, og netop Evnen til at holde Farten til sidste Fløjt er en af Grundene til de sidste Triumfer. Nu skal vi blot ind paa, at selv mod formodede svagere Modstandere er det os, der skal bestemme Tempoet, og ikke som mod »Fremad« i Pokalkampen, gaa med i deres Tempo.

Turneringskampen i Aarhus mod A. G. F. saa jeg ikke selv, men Rejselederen beretter om en god Kamp, og Kritikken i Aviserne hævede jo Holdet til Skyerne. Det var maaske noget overdrevet, men en Kendsgerning er, at Aarhuspublikummet med taktfaste Klapsalver sagde Tak for god Kamp. Det er jo en noget usævanlig Foreteelse netop fra den Side, selvom »Frem« sjældent har haft Grund til nogen Klage over dets Holdning og altid har været et populært Hold i Aarhus.

Det Maal A. G. F. scorede mod os skyldtes en af de, jeg havde nær sagt sædvanlige, Fadæser, at en back ikke sparker væk i første Omgang, som det er blevet foreholdt dem af Træneren Gang paa Gang. Et lignende Tilfælde indtraf i Træningskampen i Odense mod B. 1909, og ogsaa her kostede det et Maal. Det er selvfølgelig rart for Træneren at have saa friske Eksempler at henvise til, naar han paany indskærper denne Regel, og det er jo ogsaa rart, at det er sket i et Par Tilfælde, hvor det ikke kostede noget.

Kampen mod K. B. var et dejligt Bevis paa, at den fysiske Form skal være i Orden, og naar den er det, er man aldrig fortabt, selvom man skulde komme bagud i Starten. Saadan set er det jo ligegyldigt, om man faar de nødvendige Maal i første eller i sidste Minut. Dermed er ikke sagt, at man skal stole saa meget paa sin Styrke til Slut, at man skal lade Modstanderen løbe fra sig i Starten, hvad der var lige ved at ske mod K. B.

De kom op af Starthullerne næsten i en Tyvstart og anslog et Tempo, der kom til at svie til dem selv. Maaske en Overvurdering af egne Kræfter, eller var det en Undervurdering af vore? Den første halve Time var ikke opmuntrende set fra vor Side, og Aarsagen til K. B.s meget Spil skyldtes sikkert den noget løse Opdækning. Det er altid farligt, at lade to saa hurtige wings som K. B.s faa Bolden under Kontrol, inden de bliver angrebet, især paa en fedtet Bane. Det hjalp, da Markeringen blev tættere, og K. B.s Kræfter ebbede ud, saa at de ikke var i Stand til at flytte sig hurtigere i Positionsspillet, end at Markeringen kunde følge med.

Formen har vel nu kulmineret, men skulde gerne være en Maaned til, da den tunge Ende er igen.

Det er imidlertid matematisk sikkert, at Nederlagets Dag rykker nærmere og nærmere, men naar Dagen indtræffer, haaber og regner vi med, at vi har saa godt et Tag i Danmarksturneringen, at et enkelt Nederlag eller to ikke tager hverken Modet eller Chancen fra Holdet, saaledes at det er med i Toppen, naar Slutspurten sættes ind til Foraaret.

2. Hold er stadig ubesejret, og der er godt Haab om, at Rekorden holder Efteraaret ud, da jeg tror, at den tunge Ende er overstaet. Det maa blot ikke forlede Holdet til at undervurdere de kommende Modstandere, Nederlaget indtræffer sommetider, naar man mindst venter det. Jeg haaber i det kommende Nummer at kunne bringe Oversigten baade fra Københavns-Serien og Stillingen i den Dansk-Svenske Reservelags-Turnering.

3. Hold har lidt et enkelt Nederlag, men er stadig i Spidsen i sin Række, og 4. Hold er noget op og ned, men har sikkert en pæn Placering. Jeg skal ogsaa prøve at faa en Oversigt over disse Rækker med i December Nummeret.

Visk.

John scorer det første Maal mod K. B.

YNGLINGE

I Ynglinge:

ordinær Turnering:

- Imod B. 1903 tabt 2—3.
- » A. B. uafgjort 2—2.
- » Brønshøj vundet 5—1.

Pokalturnering III Omgang:

- Imod B. 1903 vundet 4—1.

II Ynglinge A:

- Imod B. 1903 vundet 6—0.
- » A. B. vundet 5—3.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter

II Ynglinge B:

Imod H. I. K. tabt 3—7.

Det mest bemærkelsesværdige af ovennævnte Resultater er naturligvis I Ynglinges Pokalsejr over B. 1903. Holdet har saaledes kvalificeret sig til Semifinalerne som spilles til Foraaret, og Deltagerne i Ynglingepokalturneringen er: F. B., A. B., Frem og K. F. U. M.

Holdet slog altsaa 1903 ud, hvorfor denne Klub i denne Turnering er afskaaret fra at vinde Pokalen til Ejendom, medens Frem Ynglinge har en ikke ringe Chance for at vinde Pokalen til Ejendom. Man maa haabe, at denne enestaende Chance til Foraaret vil bidrage til at opildne Spillerne til, naar Foraarstræningen begynder, at give den »en ekstra Tand«, saaledes at Pokalen finder Hvile i det nye Skab, som for Tiden er ved at blive indrettet i Hallen i vore Klublokaler. Om I Ynglinges fodboldmæssige Indsats er at sige: I den ordinære Turnering staar Resultaterne stadig ikke Maal med Anstrengelserne. Utur og Uheld blandet med daarligt Spil har bidraget til, at Holdet ikke opnaede de Points, som efter Chancerne burde have været vundet. Saaledes tabte Holdet 14 Dage tidligere end Pokalkampen til 1903 med 3—2, skønt Holdet efter det meget Spil burde have vundet en sikker Sejr. I Pokalkampen mellem de samme to Hold vandt Frem en klar Sejr paa 4—1. I denne Kamp glædede det os igen at se Per Henriksen mellem Maalstængerne. Han skabte den Ro og Sikkerhed i Forsvaret, som hidtil har manglet, og da hele Holdet havde en god Dag, vandt vi Kampen med 4—1 efter at have ført med 4—0. I Ynglinge har nu to Kampe tilbage, saa der maa sættes alle Kræfter ind for at vinde disse, hvis vi skal have en Chance for at være med ogsaa i Turneringen.

Ellers glæder man sig over II Ynglinge A.s fortsatte Succes. Holdet har nu vundet 5 Kampe i Træk, og staar som Nr. 1 i Turneringen. Der er godt Sammenhold mellem Spillerne, og selv om adskillige af dem har været afskaaret fra at træne de ordinære Aftener, mødes der ogsaa andre Dage i Ugen for at holde Formen og bevare Førerstillingen. Holdet bestaar af følgende Spillere:

Erik Eriksen, Mogens Jensen, Erik Nielsson, Jørgen Fischer, John Pettersson, Bent Andersen, Per Andersen, Jørgen Elander, Leif Andersen, Erling Hansen, Preben Westergaard, Per Vandborg, Henning Diemar (oprykket til I Ynglinge).

Som man ser mere end 11 Mand. Der er haard Konkurrence, og der maa skiftes mellem Spillerne for at give alle en Chance. En Turnering vindes ogsaa af Reserverne. Heldigvis. II Ynglinge mangler endnu to Kampe, nemlig imod K. B. og H. I. K., hvilken sidstnævnte Klub vistnok er en haard Konkurrent, der ligeledes ligger ubesejret i Turneringen.

Til Slut skal lige nævnes, at Fiduspokalen, som uddeles efter Spillernes Afgørelse, efter Pokalkampen imod 1903 blev tildelt Holdets højre half Ib Mørk Jørgensen, et Valg vi, som staar udenfor Snorene fuldtud kan godkende. Ib Mørk har staaet adskillige Gange til Pokalen, og han fik nu endelig Æren af at lade Pokalen overvintre hjemme hos sig, til den igen uddeles ved næste Pokalkamp. Det er en Fornøjelse at se Ib Mørk arbejde paa en Fodboldbane. Han giver sig altid 100 pCt. i en Fodboldkamp, og spiller næsten altid konstant, hvilket vil sige, at Ib har stor Andel i sit Holds gode Resultater.

Svend Olsen.

Boldklubben FREM

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid 13—17 (Lørdag undtaget).

Bestyrelsen:

Formand: Direktør B. Langvold.

Næstformand: Driftsleder U. Skousen.

Kasserer: Driftsingeniør, cand. polyt. Kurt Nielsen.

Værktøjsmester A. Henriksen.

Inspektør Georg Hansen.

Prokurist Carl Petersen.

Assistent Henri Olsen.

Bestyrelsens Sekretær: L. Svane.

Spilleudvalget:

Formand: U. Skousen, Næstformand: Henri Olsen, Albert Olsen, Ejner Olsen, Leif Knudsen.

Seniorafdelingen:

Træner: R. C. Mountford.

Massør: Aksel Rasmussen.

Yngre Afdeling:

Inspektør: Carl Petersen.

Fodboldbanerne og Klubhuset:

Inspektør og Materialforvalter: A. Henriksen.

Medlemsbladet:

Ansvarshavende Redaktør: U. Skousen.

Bladudvalg: Georg Hansen, Poul Mertins, Svend Olsen, Henri Olsen, Knud Larsen.

ALT TIL

AL SPORT

Klubbens Leverandør

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758